

Dance with devils: Az ördögűző vampír

Írta: Naomi-Chan

Nem is olyan régen történt velem, hogy ellátogattam a templomba egy misére. Ugyanolyan vasárnap reggel lett volna, ha nem látom meg őt. Róla fogok egy kicsit részletesen beszélni nektek.

A mise alatt nézelődtem, és megláttam egy vörös hajú fiút, fehér keresztes palástban és valamilyen szent könyvvel a kezében. Addig nézegettem, míg arcát felém fordítva egy gyönyörű mosolyt küldött, talán nekem. Akkor láttam meg csodás kék szemeit. Abban a pillanatban vége lett a vasárnapi misének, és az emberek kimentek a templomból, én is így tettem, el is indultam hazafelé, még mindig a titokzatos vöröshajú ifjún gondolkozva. Nem is figyeltem magam elé, és egyszer csak belelököttem valakibe.

- E-elnézést - szabadkoztam, és felnéztem ki is az. Ilyen nincs, ez ő, nagyot dobbant a szívem. Most nem viselte a keresztes palástját, hanem egy fekete kabátban, fehér ingben és kék-piros csikos nadrágban volt.

- Ő, nem, én kérek elnézést hölgyem. Jól van? - gyengéden megfogta a kezem.

- Természetesen - elpirulva elhúztam a kezem.

- Ennek örülök, láttam a templomban is - mosolygott. - A nevem Tachibana Lindo, exorcista vagyok az egyházban. Ha van kedve, körbevezetem a templomban - csillogó kék szemekkel nézett rám.

- Nagyon szívesen - próbáltam leplezni izgatottságomat.

Bementünk a templomba, mindent részletesen megmutatott nekem. Elmondta, hogy ő egy ördögűző, és a zöld könyvben vannak a démonok elleni varázslatok. Meglepődve hallgattam, eddig még nem találkoztam exorcistával.

Annnyira figyeltem a szavaira, hogy egyszer csak megbögtöltem, és elestem. A térdem vérezni kezdett. Lindo is meglátta, és szemei hirtelen vörösre változtak, egy ideig nézte a térdem.

- Vér.. - halkan suttogta, de utána megvárta a fejét. - Gyorsan hozok kötszert - és elment.

- Lehet, hogy vampír, még nem késő elmenni - gondoltam, de valahogy nem akartam ott hagyni. Néhány perc múlva visszajött, bekötözni a térdem.

- Sajnálom - suttogta közben - tudod, én egy vampír vagyok, egy szörny, apám vampír volt, én is egy szörny vagyok...

- Egy szörny nem segít másokon - mosolyogtam. - Ha, félig vampír vagy, biztos nehéz elviselned a vér látványát, de tudod mit, amiért segítéttél, ihatshz a véremből - elhúztam a hajam, én se értettem, miért tetsem ezt. Ő meg nagy szemekkel nézett rám.

- Hát, ha akarod. - Közelebb lépett gyengéden végig simította a kezét a nyakamon, és belemélyesztette a bőrömbe fehér szűrő tartó érzés. Furcsa volt ez a néhány percig tartó érzés. Mikor abbahagyta, a kezembe nyomott egy kis keresztet.

- Köszönöm, te tényleg bátor vagy. - Az arcomhoz hajolt, és egy gyengéd csókot adott az ajkamra. Lehunytam a szemem, és mire kinyitottam, ő már el is tűnt. Sokáig elpirulva álltam ott.

Lehet meg sem történt az egész, a nyakamhoz nyúltam, és a harapásnyom eltűnt... Egyedül a kezemben lévő kis kereszt bizonyította, hogy nem álom volt.